

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1874-09-09)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1874-09-09)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 64. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000044.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Schwaz, Tyrol 9de Septbr. 1874.

Kære papa Hegel!

Først må jeg skæne. At I Københavnerne bruger tre — 3 — siger tre, skriver 3 måneder for at trykke et arbejde på 9 — ni — ark, det må I byde et tålmodigere sind æn mit! Og er det Greensteens skyld, så må han, og det er mit bestæmte ord, ikke læse en eneste korrektur for mig mere; ti dette tar på mit humør og forstyrrer mig i mit arbejde. Jeg kan ikke vente på den måde! Lad nu dette være sagt én gang for alle: når jeg sender et arbejde, lad det straks blive sat i gang og med full kraft. Så gammel i håndværket, som jeg er, må jeg få mit ønske opfyldt; der er nok af dem, som kan gå vente-kuren igennem æfter mig. Jeg vil nu have uopholdelig audients og hurtig ekspedition i det sorte kammer.

Så er du så god den siste September, men ikke før, at sende begge mine stykker til det danske teater, sigende, »redaktøren« skal opføres først, »fallitten« siden, intet før den første December, til hvilken tid det først kommer i boghandelen; det ene må ikke opføres uden det andet. Jeg behandles i Tyskland som original forfatter, så må jeg væl s. 65 også gøre det i Khavn. Imidlertid er mine fiender der, og for det tilfælle, at de ikke vil, så kænner du betingelserne; jeg har nævnt dem før. Var det ikke hensynet til dig, saa inleve rede jeg intet stykke til det kgl. teater i København, og det svider mig i hjærtet, mens jeg nu gør det. En person som Molbech er mig modbydelig intil opkastelse, og det hele stell der er byråkratisk parti-vrøvl.

Finner din klogskab, at redaktøren skal inleveres alene, så har du frie hænder; kun inleverer du da ikke »fallitten«, dersom de ikke antager »redaktøren«. Til Kristiania derimod synes mig at begge bør inleveres på en gang, og det således, at de er i Kristiania den siste September og at redaktøren skal spilles først og ikke før den første December. Du lægger til, at forf. ønsker den strængeste diskretion iagttaget med hensyn til stykkernes indhold og æmne, og den samme pålagt skuespillerne, når fordelingen foregår. Om betingelserne m. m. skriver jeg selv. Til Gøteborg sender du »fallitten«, gærne straks. Om betingelserne skriver jeg sælv. Se så! — Jeg regner, at jeg i Khavn., Stockholm, Kristiania tjener respektive 500 spd., altså 1.500 på hvert. Gøteborg har jeg da ikke regnet med, hæller ikke

Parti af Schwaz i Tyrol.

II

5

s. 66 Bergen (som du jo også kan friste underhandling med; jeg bryr mig ikke om den del!), og om da et af stederne eller ænog to ikke skulde inbringe 500 spd., så bøder vi på det med Gøteborg og Bergen. Jeg tør derfor antage, at vi tjener 3000 spd. på stykkerne i Norden. Så har du bogsalget lagt til, og er det ikke 3000 før, så er det da. Altså mener jeg, du har ikke tabt på mig i dette år. — Nu sidder jeg i et stof, som er det største jeg nogensinne har behandlet, og som optager mig med hud og hår! Det vil drage tiden ud for mig.

Nu rejser vi snart nedover. Vi har købt mange ting her, som er umådelig billige; sellers ikke brugt flere pænger æn sædvanlig. — Med den tyske oversættelse går det skidt.

Den baronen med 7 — syv — ordener, som oversætter, og som tog mig fangen gæennem min dumme medlidenhed, er simpelthen en kæltring. Det gør i sagen ingenting; ti mine literære venner i München besørge sagen, dersom han forsøger kunster

Give nu Gud, at vore bestræbelser lykkedes! Jeg stoler mere på annet stykke æn på første. Intendanten i Miiinchen bad om at få være den første, som opførte dem. Jeg står meget godt her. Kan bare ét af stykkerne gå på disse tyve- tredve større teatre, så er jo intægten overordentlig! Udgifterne er i forhold dertil (sælv om oversætteren har været ublu) bagateller. Men de tyske teatre har den uvane ikke at udbetale honorar oftere æn hvært fjærdingår. Derpå må du være forberedt.

Bryderi og udlæg påfører jeg dig bestandig! Men tænk nu, om det fører til, at jeg blir fri alle forpligtelser, du for mig har pålæstet dig, og ænda har, så jeg kan afbetale og bygge, uden at sælge i Kristiania. Da så jeg en tid imøde, hvori jeg turde kalle mig en formuende mand. Og det er min agt ikke at slutte forinnen!

Om jeg kommer til at skrive en brude-sang, ved jeg ikke. Jeg er så tilfangetagen af mit nystof, og der vil ingen be stæmt idé besøge mig. — Men det ved jeg, at et fiorentinsk mosaik-bord til en 100 Spd. vil jeg skikke ham i brudepresent, at hans børn engang kan sige, dette sendte bedstefars mange-årige ven far på hans bryllups-dag! — Om nu du foreløbig kommer til at mærke denne udgiftspost på dit budget, må du ikke knurre, gamlingen!

Lev væl og hils dine unge!

din væn
Bjørnstj. Bjørnson.

